

**ЧУДОМИР
ЦЕНЕН ДАР ЗА МУЗЕЯ**

chitanka.info

Г. Иван Рилски подари на музея при „Искра“ една рядка щампа, изобразяваща житието на св. Йоан-Владимир Мироточец. В книгата „Български старини из Македония“ на г-н Йордан Иванов срещаме следните данни за този цар-светец:

„Йоан-Владимир е бил син Аронов и братанец Самуилов, царувал три години само и бил убит в охридската гора от шуря си — грък, — понеже жена му и шурят му са били еретици, а той водил упорита борба с богомили и други секти тогава. Според легендата, след като му отсекли главата, той я грабва, качва се на коня си и препуска до Елбасан, където се скрива в манастир, който впоследствие е носил неговото име.“

С подобно съдържание е и текстът под самата щампа, написан на гръцки и славянски език. Освен горното там се разправя, че Йоан-Владимир е царувал не само над българи, но и над сърби, арбанаси, далмати и илири. В друга една обяснителна бележка на стр. 107 в Л. Стояновата книга „Меч и слово“ научаваме, че Йоан-Владимир е бил жупан на сръбска провинция, наречена Диоклея, при Подгория. Самуил, като завладял далматинските земи, пленил младия жупан и го отвел в столицата си Преспа. Йоан-Владимир е описан като необикновено благороден княз, покровител на народа, надарен с благочестие и удивителна красота и младост. Косара, дъщерята на Самуила, още при първо виждане се влюбва в него и го измолва от баща си, който му възвърнал земите, като прибавил още и цялата Драчка област. Този мотив е разработен и от Кирил Христов в поемата му „Владимир и Косара“. След смъртта на Самуила Йоан-Владимир бил повикан от Йоана-Владислава в Преспа и там убит. Г. Йордан Иванов черпи своите сведения от тъй наречената „Зографска българска история“, от която са се ползвали Паисий и йеромонах Спиридона, а г. Л. Стоянов съобщава, че сведенията си е взел из „Похвалното слово“ в манастира „Св. Йоан-Владимир“ в околностите на Драч. Къде е истината, специалистите ще ни кажат по-късно, защото в нашата история, изглежда, има много още тъмни страници и празни полета. Важното е, че нашият музей се сдобива с една ценна старинна щампа,

каквато и Народният музей в София не притежава. Самата щампа датира не по-късно от XVIII в. понеже тогава са се явили първите наши такива. Има размери 80–55 см и е издържана в стил барок. Донесена е от Албания — село Кожане, близо до Подградец.

(Публикуван във в. „Казанлъшка искра“, IX, бр. 196 от 15.IX.1932 г.)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.